

SPREKEND

‘Woorden én daden!’

Samson Shahzad, evangelist in de classis Hoogvliet/Rotterdam, en ouderling van een gewone Nederlandse wijk in de Gereformeerde Kerk van Rotterdam Stad

Martine Kwey-Haasdijk

Beste meneer Shahzad,

Met de jeugdvereniging hebben we gesproken over Filippenzen 1 en over de moeilijkheden die Paulus tegenkomt in de verkondiging van het Evangelie. Toch blijft hij blij en heeft hij alles voor Jezus over. We spraken over wat we er zelf voor over (moeten) hebben om bij Christus te horen en willen u een hart onder de riem steken in uw werk als evangelist, aangezien u onlangs bedreigingen heeft gehad.

Wij wensen u Gods zegen toe, ... jeugdvereniging (12-13 jaar)

Op de grote eettafel van de familie Shahzad, in hun Rotterdamse bovenwoning, ligt wat post. Samson laat me met het briefje dat hiernaast staat, zien dat zijn werk als evangelist vanuit de kerkelijke gemeentes van de classis Hoogvliet en Rotterdam gedragen wordt door jong en oud.

Het contact met de jeugd vindt hij zelf enorm belangrijk. “We moeten heel veel aandacht geven aan jongeren, zodat ze het Woord van God goed vasthouden. Dit is een taak voor zowel de ouders als de gemeenteleden.” Als evangelist en vader van zijn twee oudste kinderen was hij in juni bij het afscheid van de schoolverlaters op de Gereformeerde Scholengemeenschap Rotterdam. Hij mocht de hele groep jongeren voorhouden dat hun geloof uit hun daden zou moeten blijken. “Hoe je straks in de maatschappij staat, wordt bepaald door je geloofshouding. Verlaat Hem nooit! Houd Hem vast in goede en kwade dagen!”

Pakistaans-Hindoestaanse diensten

De meeste gereformeerde jongeren uit Rotterdam en omstreken weten niet beter: de familie Shahzad woont in Rotterdam, en meneer Shahzad kom je regelmatig in de diensten van de Gereformeerde Kerken tegen. Het evangelisatiewerk in het Rijnmondgebied wordt al 25 jaar door de kerken gedragen. Toen de Pakistaan Samson zestien jaar geleden in Nederland kwam wonen, was men net begonnen met Pakistaans-Hindoestaanse diensten. Onder leiding van ds. Roosenbrand werden er toen voor deze bevolkingsgroepen aparte samenkomsten gehouden. De eerste keer dat Samson zo'n dienst bijwoonde, was er alleen familie van zijn vrouw, die al wat langer in Nederland woonde, en een paar Nederlanders.... Nu telt de Pakistaans-Hindoestaanse gemeente meer dan vijftig leden (doopleden en belijdende leden), en vormt als ‘wijk S’ een aparte sectie van de gemeente Rotterdam-Stad. De S staat voor Susmacaar, wat ‘Evangelie’ betekent. Doorgaans gaat ds. Van der Lugt 's zondagsmiddags om half 5 in deze dienst voor. Bij een andere predikant tolkt de 43-jarige Samson Shahzad. De gemeente telt onder haar leden zowel mensen die al christen waren, als mensen die later tot geloof zijn gekomen.

Kenner van de Koran

Shahzad werkt samen met ds. A.S. van der Lugt (hindoeïsme-specialist) en ds. M. de Vries (islam-specialist). Deze laatste predikant is speciaal aangesteld voor het werk onder de moslims. Elke week is er werkoverleg. Daarbij heeft ieder zijn eigen inbreng. Alle drie zijn ze verantwoordelijk voor hun eigen taak. “Niemand is baas, alleen God, over en voor iedereen!” Iedereen heeft wel een deeltaak. De beide predikanten hebben een langere theologische

opleiding achter de rug dan Shahzad. De evangelist volgde een korte opleiding in Pakistan, maar heeft veel meer 'praktijkervaring'. De samenwerking met de predikanten is goed. Alles is in goed overleg geregeld. Al zou Samson wel graag alsnog een bredere theologische opleiding volgen.

In Pakistan moet je, moslim of niet, de Koran kennen. Ook Shahzad, zoon van een presbyteriaans predikant, ontkwam niet aan de bestudering van de Koran. Nu heeft hij er veel profijt van. Bovendien had hij in zijn vaderland in het dagelijks leven veel gesprekken over het geloof, met allerlei mensen. In Pakistan kwam Shahzad natuurlijk met veel moslims in aanraking, maar ook met veel hindoes. Die ervaring komt hem nu, als betaald evangelist, goed van pas. Het komt regelmatig voor dat hij aan een moslim uitlegt wat er in de Koran bedoeld wordt....

Rotterdamse markt

Het geloof in Jezus als de Zoon van God en als onze Verlosser is bij de gesprekken een belangrijk onderwerp. Elke zaterdag trekt Samson erop uit, en spreekt op de markten en straten van Rotterdam 'Jan en alleman' aan. Zijn vertrouwen op God is groot: "Hij is mijn God, Hij doet wat Hij belooft." Het was een hele klap voor hem, zestien jaar geleden tot de ontdekking te komen dat Nederland wel een welarend land is, maar zeker geen christelijke natie genoemd kan worden. Op de Rotterdamse markt ontmoet hij mensen uit alle hoeken van de wereld. Die krijgen een evangelisatieblad met een uitnodiging voor de kerkdiensten. "Het is fijn als kerken in aantal groeien, maar het eerste is dat mensen met het Evangelie in aanraking komen. Ik ben daarin een heel klein middeltje."

Straf en slaag

Samson ervaart zelf dat hij een heel vrij beroep heeft. Het ene moment loopt hij over de markt in Zuid, op zoek naar mensen met wie hij een gesprek kan aanknopen, het andere moment zit hij bij mensen thuis om over het Evangelie te praten. Afgepaste werktijden kent hij niet. Hij moest hier in Nederland ook erg wennen aan de afgepaste openingstijden van de kerken. In Pakistan loopt alles de hele zondag door, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Daar hoort dan ook de zondagsschool bij, voor de jeugd. Daar worden ze onderwezen in de Bijbel, en weerbaar gemaakt voor een leven met strijd. De kinderen van christenen groeien op met die strijd: ze worden uitgescholden, maken mee dat de ramen van kerken worden ingegooid, en krijgen op school extra straf en slaag.

Overigens zijn er in Pakistan wel christelijke scholen, volledig betaald door de ouders. Er zijn momenteel 16,7 miljoen christenen in Pakistan. Hun officiële aantal is volgens de overheid slechts 3,7 miljoen. De gedachte die daarachter zit, is dat de overheid geen rechten aan de christenen wil geven. Al met al vormen de christenen de grootste minderheid in Pakistan. Sinds de oorlog in Afghanistan is hun positie de afgelopen twintig jaar wel steeds moeilijker geworden. Het moslimfundamentalisme kent veel aanhang. De sfeer in de islamitische landen in het algemeen is grimmiger geworden, en dat is ook in Pakistan te merken. De *sjaria*, de islamitische wetgeving, dreigt sinds de onlangs gehouden verkiezingen weer in meer delen van Pakistan daadwerkelijk toegepast te worden.

Gezien bovenstaande zorgelijke ontwikkelingen wil Shahzad aan de bijbelstudieverenigingen in Nederland nog wel het een en ander meegeven: "Bid voor de christenen in Pakistan, ook tijdens de bijbelstudies! Ook het meedoen aan schrijfacties van organisaties als 'Jubilee Campaign' kan helpen om het leven van onze broeders en zusters daar iets gemakkelijker te maken. De overheid is wel gevoelig voor druk vanuit het westen."

Vreemdeling

Een ander punt dat Shahzad ons graag ter overdenking aanreikt, is onze houding ten opzichte van minderheden. “Geen stad of dorp in Nederland is meer 100% autochtoon. Er komen mensen binnen met een andere achtergrond, een ander geloof. Die mensen kunnen zomaar je kerk binnenkomen. Denk erom dat je ze goed opvangt, ook al zien ze er misschien anders uit! Vergeet niet dat we hier op aarde allemaal vreemdeling zijn, met het hemels Vaderland als eindpunt. Of je nu wel of niet een paspoort of identiteitskaart hebt, je bent hier allemaal met ‘een tijdelijke verblijfsvergunning’.... Geen ander boek dan de Bijbel is zo duidelijk over normen en waarden. Mensen die er anders uitzien dan jij, hebben ook normen en waarden. Ga met ze in gesprek! Zoals Jezus in Johannes 17 bidt dat Hij het Woord van de Vader heeft doorgegeven, zo moeten ook wij dat Woord doorgeven.”

Praten en doen

Mildheid én duidelijkheid - dit stempelt Shahzads houding tegenover zijn medemens. Het Evangelie uitdragen is niet alleen praten, maar ook doen. Wat je doet, kan iemand aantrekken, maar ook afstoten. Shahzad wijst op de vreemde gewoonte die sommige Nederlanders erop nahouden, hun Bijbel op de grond te leggen. In Pakistan zijn weinig drukkerijen die Bijbels willen drukken. De christenen moeten dit zelf ter hand nemen. Het resultaat is in de meeste gevallen niet een mooi klein bijbeltje op dundrukpapier, maar grote, zware boeken van zo'n vier kilo! Als men in Pakistan op de vloer van de kerkzaal gaat zitten, bij gebrek aan stoelen, zal men het niet in zijn hoofd halen om de Bijbel naast zich op de grond te leggen. De hele dienst houdt men het zwaargewicht in de hand. Stel je voor dat er een moslim de kerk zou binnenkomen, en ‘het heilige boek van de christenen’ op de grond zou zien liggen - veel respect zou hij daar als moslim niet voor hebben. Grote kans dat men hem nooit weer zou zien!

Ook in Nederland kan het gebeuren dat een moslim als belangstellende de kerkdienst bezoekt. Dus: “Laat zo iemand in woorden en daden zien dat de Bijbel voor ons belangrijk is, ga er niet slordig mee om!”

Woorden én daden - voor Samson Shahzad zijn deze woorden in elk geval levende werkelijkheid. Zijn mailadres is beschikbaar voor vragen of reacties:
hetkompas265@hotmail.com.